

SOCIETATEA DE ANALIZE FEMINISTE – ANA

ROMANIAN SOCIETY FOR FEMINIST ANALYSES

Bd. Ferdinand 24, apt. 11, RO - 021391 București, tel/fax +40.21.252.4959, e-mail: ana_saf@anasaf.ro; www.anasaf.ro.

„Cartea neagră a egalității de șanse între femei și bărbați în România”

[extrase]

Lipsește revoluția de dicționar.

O cultură de masă invadată de mesaje patriarhal-denigratoare la adresa femeilor;
Foarte puține mesaje diverse, anti-stereotip despre rolurile femeilor și ale bărbaților
în viața cotidiană;

Efectele cumulative ale mesajelor patriarhal-denigratoare la adresa femeilor venite
de la diverse instanțe formatoare;

Socializare de gen conservatoare prin intermediul diverselor instituții sociale:
familia, școala biserica, mass media.

Neclaritate / inconsistență terminologică;

Inconsecvența termenilor/ suprapunere de termeni;

Ambiguitate conceptuală indusă;

Preluarea limbajului ca slogan;

Generalizări / supra-generalizări care duc la **ștergerea diversității din și în cadrul
grupului femei/bărbați**;

Utilizarea exclusivă a conceptului de egalitate de șanse între sexe (și nu a egalității
de gen).

Fonduri puține pentru cercetare;

Nebugetarea politicilor de gen!

Definirea domeniului de tip **copy-paste**. Neadaptarea termenilor atât la limba
română, dar, mai ales, la realitățile românești;

Inconsistență conceptuală și instituțională.

Limbaj „magic”, înstrăinat, specializat, cu circuit restrâns;

Apariția unui „nou” limbaj de lemn;

Denumiri sonore (agenții/ consilii/ comisii **naționale**) ascund instituții noi, slab
dezvoltate, cu resurse (financiare, de expertiză, umane etc.) limitate;

Segmentare și diluare conceptuală, umană, instituțională, legislativă, financiară;

Un **domeniu fără priză** la beneficiare/i, rupt de nevoile acestora, un domeniu care pare să trăiască pentru a-și satisface propriile nevoi.

Nu există o bază de date cu expertele/ ții în domeniu;

Amatorismul în elaborarea de documente și politici persistă;

Pseudo-specializare (nu există în nomenclatorul meseriilor specializarea de expert/ă pe gen);

Nu există recunoaștere instituțională a specialistelor/știlor în domeniul studiilor de gen;

Domeniu de studiu și cercetare *nerecunoscut* de comunitatea academică din România;

„Ocupație” încărcată de prejudecăți;

Dialog firav și „tensionat” între activist/ă și teoretician/ă;

Dialog firav și inconsistent între principalele centre academice (București, Cluj, Timișoara, Iași etc.);

„**Brain drain**” accentuat vs. „brain gain” în ceea ce privește feminismul autohton.

Număr foarte redus de bărbați implicați în domeniu;

Lipsa de interes a bărbaților pentru domeniu (atât academic cât și activist);

Marginalizarea bărbaților în cadrul mișcării de femei;

Stereotipurile culturale față de bărbații sensibili la problematica de gen (și mai ales a feminiștilor declarați);

Abordarea dezechilibrată a problematicii de gen în cadrul mișcării de femei și a studiilor de gen (de multe ori **problematica de gen = problematica femeilor**).

Forme multe... fond??? fonduri???... „mai puține”;

„**Ciupercărie**” instituțională;

„Gogoasă” instituțională (o infrastructură instituțională umflată, fără acoperire adecvată în finanțare, în atragere și dezvoltare a resurselor umane și materiale);

Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați, instituția responsabilă pentru realizarea și coordonarea politicilor de egalitate de șanse, are putere limitată, atât instituțional, cât și în privința resurselor: planuri mari, puteri mici;

„Labirint” al atribuțiilor diverselor instituții (nu știe stânga ce face dreapta).

O cultură a colaborării și a cooperării sub-dezvoltată;

Absența unor campanii susținute de promovare continuă și constantă a drepturilor femeilor și a principiului egalității de șanse (lipsa de *lobby* în acest domeniu!);

Colaborarea este de multe ori doar „pe hârtie” sau „pe internet”, fără o materializare în acțiuni directe, de protest și revendicare a drepturilor;

Relațiile de putere din interiorul coalițiilor fac deseori activitățile ineficiente (câte un ONG încearcă să preia capitalul de imagine al rețelei/ coaliției și să-l folosească în interese proprii, nu pentru cauza în sine);

Informația despre activitatea rețelelor, coalițiilor etc. este sumară.

- ● ● **Inflație de instituții (supra-instituționalizare)/ vs./ deflație de idei;**
 - Lipsa de colaborare între ele;
 - Lipsa de continuitate;
 - Monologuri intra-instituții, inter-instituții, între-femei;**
 - Legi bune care fie nu se cunosc, fie nu se aplică;
 - Lipsă de reactivitate;
 - Solidaritate;
 - ONG-urile de femei: din ce în ce mai puține, nereactive, îmbătrânite, neatractive pentru tinere/i (neatractiv sectorul în general și domeniul în particular), ruptura între academic și activism;
 - O mișcare de femei de multe ori elitistă, neinclusivă, „surdă” la zgomotele de fond ale societății**
 - Nu există transparență (de exemplu, în privința fondurilor alocate dezvoltării instituțiilor care se ocupă de egalitatea de șanse);
 - Nu se discută sau nu se problematizează aspectele de gen legate de bugetul național (instituțional/ pe domeniu).

- ● ● Există date statistice segregate, dar nu sensibile la gen;
 - Lipsa de date statistice segregate pe sexe în anumite domenii;
 - Puține informații statistice cu date corelate pe mai mulți indicatori (gen, vârstă, etnie, mediu, status social, etc.);
 - Nu există cursuri/ module de pregătire în zona analizei statistice sensibile la gen;
 - Lipsa unei culturi a evidenței (și) în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați (nu există suficientă presiune asupra Institutului de Statistică de a-și geniza statisticile!).**

- ● ● Legături deficitare între „beneficiarele/ii” de servicii în domeniul egalității de șanse și „furnizorii” de asemenea servicii;
 - Dublă discriminare: accesul la informare al femeilor este în general mai mic decât al bărbaților;
 - Lipsa informației centralizate și periodic aduse la zi. Nici baza de date FDSC (care acoperă un domeniu mai vast), nici centrele de documentare (de tip AnA) nu au avut capacitatea organizatorică și nici financiară de a oferi informația sistematizată și la zi despre instituțiile în domeniu.

- ● ● **NU s-a prea scris despre femeile în vârstă, pensionare, singure;**
 - NU s-a prea scris despre experiența de a fi bunică, de a rămâne văduvă, de a divorța, de a-ți crește singură copiii, de a nu putea avea copii ;
 - NU s-a prea scris despre femei și bărbați cu dizabilități și problemele lor;
 - NU s-a scris despre masculinități.**

- ● ● Lipsește din literatura de specialitate o sinteză integrală de istorie a femeii române;
 - Discriminarea multiplă- subiect marginalizat sau chiar ignorat.**

Nici o femeie în istoria României președinte.

Lipsa de modele feminine puternice (în istorie, în manuale, în presă, ...în politică).

Mai mult de 80% dintre familiile rome trăiesc sub limita pragului de sărăcie; mai mult de 20% dintre femeile rome sunt fără o slujbă; 38% dintre fetele rome de peste 10 ani sunt analfabete și numai 3.9% dintre femeile rome au absolvit o școală de învățământ superior – Raport OSI, va fi publicat în Martie 2006).

După cel de-al doilea război mondial, Casa Femeii (de pe Splaiul Independenței nr. 47 București) a fost naționalizată și a capătat o cu totul altă destinație.

